

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ ΕΞΑΛΕΙΨΗΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

«Δεν αποδεχόμαστε τη βία των εκμεταλλευτών»

«Η Ομοσπονδία Γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ) βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα ενάντια σε κάθε μορφής βία κατά των γυναικών που εντείνει την ανισοτιμία τους και βάζει φραγμό στην ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών τους» τονίζει η Ομοσπονδία για την **Παγκόσμια Ημέρα Εξάλειψης της βίας κατά των γυναικών**.

Προβάλουμε τις διεκδικήσεις μας **αναδεικνύοντας τη ρίζα της βίας κατά των γυναικών**.

Γι' αυτό βρισκόμαστε στον αντίποδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των κυβερνήσεων, των κομμάτων, των ΜΚΟ που βαδίζουν στις ράγες της, οι οποίες προβάλλουν επιλεκτικά κάποιες μορφές βίας, φωτίζοντας το "δέντρο" για να κρύψουν το δάσος της πολύμορφης βίας σε βάρος των γυναικών του μόχθου.

Ιδιαίτερα φέτος αυτό που επιλέγουν να "φωτίσουν" είναι η μεγάλη αύξηση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας την περίοδο της πανδημίας σε συνθήκες εγκλεισμού.

Είναι φανερό ότι σε αυτές τις ιδιαίτερες συνθήκες, που γενικεύτηκε ο φόβος, η ανασφάλεια για την υγεία και για την επόμενη μέρα στη ζωή του λαού, ξεπροβάλλουν ακόμα πιο αποκρουστικά τα αντιδραστικά χαρακτηριστικά της σύγχρονης εκμεταλλευτικής κοινωνίας: ο ατομισμός, ο ανταγωνισμός, ο εγωιστικός τρόπος ζωής και σκέψης σκίζουν ακόμα πιο βαθιά τις κοινωνικές σχέσεις, ιδιαίτερα τις σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων, τις οικογενειακές σχέσεις. Πάνω σε αυτό το έδαφος, οξύνονται και οι καταδικαστέες και απαράδεκτες συμπεριφορές απέναντι στις γυναίκες, που φτάνουν μέχρι την ενδοοικογενειακή βία, τη σεξουαλική παρενόχληση, το βιασμό, ακόμα και τις δολοφονίες γυναικών.

ΟΗΕ, ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί, κυβερνήσεις με τις πορτοκαλί φωταγωγήσεις τους αξιοποιούν την 25η Νοέμβρη ως μια ιδανική βιτρίνα για να εκθέσουν την "ευαισθησία" και το "ενδιαφέρον" τους για τις γυναίκες και τα ανθρώπινα δικαιώματά τους, την "ανησυχία" τους για τη βία. Άλλα και ως προπέτασμα για να κρύψουν την πραγματικότητα που ζουν και την ασύστολη βία που υφίστανται καθημερινά οι εργαζόμενες, οι άνεργες, οι αυτοαπασχολούμενες, οι αγρότισσες, οι νέες μητέρες η οποία έχει πάρει εφιαλτικές διαστάσεις στις συνθήκες της πανδημίας.

Η βία κατά των γυναικών -ούτε την περίοδο της πανδημίας, ούτε πριν και μετά- δεν περιορίζεται μόνο στη σωματική, λεκτική, ψυχολογική σεξουαλική κακοποίηση μέσα στην οικογένεια ή στη διαπροσωπική σχέση. Βία είναι το τσάκισμα της οικογενειακής, προσωπικής μας ζωής, η έλλειψη μέτρων προστασίας της υγείας και της ζωής μας, των εργασιακών μας δικαιωμάτων, της μητρότητας. Βία είναι:

- στις συνθήκες της νέας οικονομικής κρίσης και της πανδημίας η αύξηση της γυναικείας ανεργίας, ο εκμηδενισμός του εισοδήματός των αυτοαπασχολούμενων γυναικών, το γεγονός ότι οι γυναίκες σήκωσαν πάλι στους ώμους τους τη φροντίδα των παιδιών, των ηλικιωμένων, των ΑμΕΑ με τα σχολεία κλειστά και όλες τις δομές κοινωνικής Πρόνοιας σε τραγική κατάσταση. Μας αναγκάζουν να χρυσοπληρώνουμε την ιδιωτική Υγεία για την πρόληψη, τη θεραπεία, το φάρμακο, τον προγεννητικό έλεγχο και την περιγεννητική φροντίδα, αφού το δημόσιο σύστημα Υγείας έχει μετατραπεί σε "μίας νόσου".
- η νέα βάρβαρη επίθεση στα εργασιακά μας δικαιώματα, η νομοθέτησης της 10ωρης εργασίας χωρίς πρόσθετη αμοιβή, η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας σε νέους κλάδους και επιχειρήσεις, η θεσμοθέτηση του μισθού των 200 ευρώ στο όνομα αντιμετώπισης της ανεργίας.
- η επέκταση των ευέλικτων εργασιακών σχέσεων και της τηλεργασίας που μας την πλασάρουν με το περιτύλιγμα της "ισορροπίας οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής" και κάνει τη ζωή μας κυριολεκτικά λάστιχο.
- ο περιορισμός με κάθε τρόπο της συλλογικής και συνδικαλιστικής μας δράσης. Μας θέλουν κλεισμένες στους τέσσερις τοίχους του σπιτιού μας, μόνες, απομονωμένες, ανήμπορες, απελπισμένες.

Μας καλούν να "σπάσουμε τη σιωπή" για την ενδοοικογενειακή βία, αλλά να μη βγάλουμε άχνα για τις πολιτικές που τσακίζουν τη ζωή μας, να μην πούμε κουβέντα για την εργοδοτική και κρατική βία και καταστολή ενάντια στους αγώνες για τα δικαιώματά μας.

Όσο προβάλλεται ότι ο αντίπαλος ενάντια στον οποίο πρέπει να παλέψουν οι γυναίκες είναι το αντίθετο φύλο, οι άντρες, τότε η συζήτηση γύρω από τη βία δεν αντιμετωπίζει, αλλά θεμελιώνει βαθύτερα την εκμετάλλευση και την καταπίεση.

Όταν το ρόλο του "πρώτου βιολιού" ενάντια στη βία αναλαμβάνουν τα ΜΜΕ, που έχουν αναλάβει το ρόλο του εξευτελισμού και της εκπόρνευσης των γυναικών, τότε η υποκρισία περισσεύει.

Η ΟΓΕ δεν μένει στην επιφάνεια αυτού του σύνθετου κοινωνικού ζητήματος, της βίας κατά των γυναικών. Αποκαλύπτει τα πραγματικά εμπόδια, τα πραγματικά βαρίδια, που βρίσκει μπροστά της μια άνεργη ή εργαζόμενη γυναίκα για να προστατευτεί από μια βίαιη σχέση, αλλά και να δώσει τέλος σ' αυτήν. Πρόκειται για την πολιτική ΕΕ και κυβερνήσεων που αντιμετωπίζει τις ανάγκες των γυναικών του μόχθου ως "κόστος" για το κράτος και ως "όφελος" για τους επιχειρηματικούς ομίλους και δεν εξασφαλίζει δημόσιες κοινωνικές υπηρεσίες που θα στηρίζουν ολόπλευρα τις γυναίκες θύματα βίας. Πρόκειται για την πολιτική ΕΕ και κυβερνήσεων που:

- Στερεί από τη γυναίκα το δικαίωμα στη σταθερή δουλειά, στο σταθερό ωράριο, στον ελεύθερο χρόνο.
- Μετατρέπει την Υγεία, την Πρόνοια, την Παιδεία σε ακριβοπληρωμένο εμπόρευμα.
- Δίνει αέρα στα πανιά των εργοδοτών για απολύσεις εγκύων ή εργαζόμενων μητέρων, για εκβιασμούς και μειώσεις μισθών, για ωράρια-λάστιχο μέχρι και σεξουαλικές παρενοχλήσεις.

Όσο οι όροι ζωής των γυναικών και των οικογενειών μας επιδεινώνονται, τόσο περισσότερο οι γυναίκες θα δυσκολεύονται να σταθούν στα πόδια τους και να απεγκλωβιστούν από παθογόνες οικογενειακές και διαπροσωπικές σχέσεις. Σε αυτό το έδαφος θα αυξάνονται και τα ποσοστά ενδοοικογενειακής βίας, το ποσοστό των γυναικών που εκπορνεύονται, τα φαινόμενα και οι σκοταδιστικές πρακτικές που παραβιάζουν θεμελιώδη δικαιώματα των γυναικών, όπως ο ακρωτηριασμός των γεννητικών οργάνων.

Η εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών συνδέεται με όλες τις οικονομικές και κοινωνικές προϋποθέσεις που θα εξασφαλίσουν τη δυνατότητα σε μία γυναίκα να σπάσει τα δεσμά μιας βίαιης οικογενειακής ή διαπροσωπικής σχέσης.

ΔΕΝ ΑΠΟΔΕΧΟΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΒΙΑ ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΩΝ

Δεν ανεχόμαστε να μιλούν για εξάλειψη της βίας οι ίδιοι που έχουν την αποκλειστική ευθύνη για την πολιτική αυτή, όπως και για τον απαράδεκτο νόμο που κατοχυρώνει ως επάγγελμα την πορνεία, νόμο που ψήφισε το 1999 το ΠΑΣΟΚ και διατήρησε στη συνέχεια και η ΝΔ και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν ανεχόμαστε την υποκρισία όσων αποδυνάμωσαν την προστασία των γυναικών από την σεξουαλική παρενόχληση από εργοδότες με τις απαράδεκτες αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα που πέρασαν επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και υλοποιούνται από τη σημερινή κυβέρνηση. Επίσης ρίχνουν "στα μαλακά" ακόμα και τους μαστροπούς.

Σήμερα που υπάρχουν όλες οι δυνατότητες, δεν μας αρκεί να συμβιβαστούμε με τα ψίχουλα των ευρωπαϊκών προγραμμάτων για ολιγοήμερη φιλοξενία στους ζενώνες και μετά μες στη μιζέρια της "φιλόπτωχης αλληλεγγύης", αντί να διεκδικήσουμε δουλειά με δικαιώματα, αξιοπρεπή μισθό, προνοιακές παροχές.

Διεκδικούμε:

- Μέτρα στήριξης των άνεργων γυναικών, των γυναικών από μονογονεϊκές και πολύτεκνες οικογένειες, μόνιμη και σταθερή δουλειά με αξιοπρεπείς μισθούς, κατοχυρωμένους από Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, για να μπορέσουν οι γυναίκες να σταθούν με αξιοπρέπεια στα πόδια τους και να πάρουν τη ζωή στα χέρια τους. Επίδομα ανεργίας χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- Χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό για τη λειτουργία των κρατικών κοινωνικών υπηρεσιών και υποδομών για την πρόληψη του φαινομένου της βίας κατά των γυναικών και για τη στήριξη των κακοποιημένων γυναικών (ζενώνες, τηλεφωνικές γραμμές κ.ά.), με την άμεση και πλήρη στελέχωσή τους από εξειδικευμένο προσωπικό με μόνιμη και σταθερή εργασία χωρίς καμία εμπλοκή ΜΚΟ και ΚΟΙΝΣΕΠ.
- Ενημερωτικά προγράμματα σε σχολεία και σχολές από επιστημονικούς κρατικούς φορείς».

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ (ΟΓΕ)

ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 1 – 106 77 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. & FAX: 210 3629460

FEDERATION OF GREEK WOMEN (OGE)

1, VERANZERU STR. 106 77 ATHENS, GREECE

E-Mail: oqeqr@otenet.gr / Site: www.oqe.gr